

Године интензивног улагања у Војску Србије омогућиле су приказ њених способности „Гранит 2023”, током ког је јавност Србије на Војном аеродрому „Пуковник-пилот Миленко Павловић” могла да види више од 2.300 средстава и на коме је учествовало више од пет хиљада њених припадника

Пише Драгана
МАРКОВИЋ

СНАГА ГРАНИТА

Дан Војске Србије

Да би се све предвиђено за приказ способности Војске Србије одвијало онако како је зацртано, било је неопходно да свака карика тог огромног механизма функционише како треба – и то у делићу секунде. Већ сам назив „Гранит” најављивао је да ће тако и бити. Гранит је настао хлађењем и учвршћивањем ужарене магме у унутрашњости земље, али је и еруптивна стена, па та два појма потпуно описују и утисак који су многи понели са батајничког аеродрома – снажно, чврсто и еруптивно. У гранитну снагу Војске Србије уграђено је знање. На приказу способности видели смо многа средства која је изнедрила домаћа памет. Видели смо топ-хаубицу НОРА Б-52, борбена оклопна возила „лазар”, „милош”, противавионски артиљеријско-ракетни систем ПАСАРС, ракетне системе артиљерије модулари „огањ”, „тамнаву”, „шумадију”, беспилотне летелице „пегаз”, „вртаца”...

Гранит се клеше знањем, зато је и овогодишње обележавање Дана Војске Србије почело доделом признања за најбоље научне радове у области одбране, што потврђује да наша земља, Министарство одбране и Војска Србије имају капацитет да самостално развијају врло софистицирана и сложена средства НВО и да наши стручњаци постижу значајне резултате у многим областима науке. Међу одабране који су добили то признање уврштени су ове године пуковник доц. др Иван Покрајац из ВТИ-а и др Милица Рајковић са ВМА, о којима пишемо на страницама „Одбране”.

Када војска изађе на „терен” да покаже шта уме, зна и може, у сваки њен покрет уграђени су сати, дани и године обуке... Сукцесивно и непрекидно. Изабрали смо да у броју посвећеном Дану Војске Србије пишемо о

Центру за обуку Копнене војске у Пожаревцу. Како је Гарда „лице Војске Србије”, њена историја јединице са најдужом традицијом, као и њен дан, теме су овог броја.

У празничном броју Арсенал смо обогатили снајперским пушкама домаће производње.

Снагу гранита чини и традиција. Текстом о изложби Војног музеја поводом Дана Војске Србије „Војне заставе код Срба од Првог српског устанка до краја Првог светског рата” подсећамо на знамења славе и части јер је верност војној застави света дужност сваког војника. Традиционалан је и дефиле Репрезентативног оркестра Гарде главном београдском улицом, као и почасна артиљеријска паљба на Калемегдану, где се вековима срећу две реке, а за Дан Војске Србије гардијски музичари и артиљерија.

„Када данас видите како припадници оркестра Гарде марширају Кнез Михаиловом у знак обележавања дана када је кнез Милош расписом позвао народ да у његову војску пошаље најбоље синове, ви заправо сведочите традицији која траје” – записао је у свом виђењу потпоручник Иван Ђурђевић.

Указима председника Републике, поводом Срећења – Дана државности Србије и Дана Војске Србије, 196 припадника Министарства одбране и Војске Србије одликовано је златним и сребрним медаљама за заслуге и за ревносну службу. Срећењски орден трећег степена доделен је Војној штампарији Управе за односе са јавношћу Министарства одбране. Истог дана официрима Војске Србије уручени су укази председника Републике о унапређењима и постављењима на нове дужности.

Људи – обучени, образовани, иновативни, морално и духовно свесни и спремни да носе униформу – окосница су чврстине и снаге гранита. О њима пишемо у сваком броју „Одбране”, а у празничном поготово. ▀

